

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2540). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2540). สรุปผลการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณา วงษาสันต์. (2542). วิถีไทย. กรุงเทพฯ: เชิร์ชเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- กุลพันธาดา จันทรโพธิ์ศรี. (2540). บทบาทของ ICCROM กับ การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม. นิตยสารศิลปากร, 40(60), 95-101.
- เกียรติศักดิ์ แก้วประไพ. (2546). เทคนิคการผลิตกฤตภาค: จุดประสงค์หนึ่งของงานห้องสมุด. วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ, 2(2), 23.
- แก้วตา จันทรานุสรณ์. (2545). สรภัญญ์: ภูมิปัญญาชาวบ้านกับบทบาทในสังคมอีสาน. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์, 19(13), 64-72.
- ขวัญชฎิล พิศาลพงศ์. (2554). กลยุทธ์การจัดการสารสนเทศภูมิปัญญาท้องถิ่น: ภารกิจของห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่อสังคมไทย. อินฟอร์เมชั่น, 18(2), 55-71.
- คณะกรรมการสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ. (2541). แนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ.
- ฉลอง กัลยามิตร. (2525). บทบาทของท้องถิ่นในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, 38(223), 46.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2535). บทบาทของสถานศึกษากับภูมิปัญญาไทย. วารสารห้องสมุด, 44(3), หน้า 36.
- ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์ และวิศนิ ศิลาตระกูล. (2534). ภูมิปัญญาชาวบ้าน เทคโนโลยีพื้นบ้าน และแหล่งวิทยาการในชุมชน. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2542). บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาไทยต่อสังคมและชุมชนท้องถิ่น จดหมายเปิดผนึกถึงเพื่อที่เชียงใหม่. มติชนสุดสัปดาห์, 19(982), 29.
- ดวงฤทัย อรรถแสง. (2552). กระบวนการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ้าไหมมัดหมี่ย้อมธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทรงจิตร พูลลาภ. (2541). ศักยภาพและสถานภาพของภูมิปัญญาไทยเพื่อสืบสานการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- ทัศนีย์ ทองไชย. (2542). *สภาพและแนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จัดการเรียนการสอน วิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี*.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธวัช ปุณโณชก. (2531). *ภูมิปัญญาชาวบ้าน: ทักษะของอาจารย์ปรีชา พินทอง ในทิศทางหมู่บ้านไทย*. กรุงเทพฯ: เจริญการพิมพ์.
- ธัญญพัทธ์ ศรีบุญสถิตพงษ์. (2551). *บทบาทของเทศบาลนครอุบลราชธานีในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษาการจัดงานประเพณี แห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธิดารัตน์ วรพิมพ์รัตน์. (2551). *บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในอำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครอง, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรวัลย์ ศิลารัตน์. (2550). *การจัดการความรู้ชุมชน*. จันทบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ธีระ จันทิปะ. (2550). *พัฒนาการของพิพิธภัณฑ์คติชนวิทยา สถาบันทักษิณคดีศึกษา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารงานวัฒนธรรม, วิทยาลัยนวัตกรรมการอุดมศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงคราญ กาญจนประเสริฐ. (2545). *ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสิ่งของเครื่องใช้โดยใช้เทคโนโลยีชาวบ้าน ของประชากรในจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดสุโขทัย*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- นฤมล สีนสุพรรณ และคณะ. (2545). *การแพทย์แผนไทย ภูมิปัญญาของคนไทย ประวัติศาสตร์ การแพทย์แผนไทย บทบาทของมหาวิทยาลัยขอนแก่นกับการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร*. ขอนแก่น: ศูนย์การศึกษาและพัฒนากการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- นันทา วิทวัสศักดิ์. (2546). ภูมิสังคม: บูรณาการเพื่อเพิ่มและตอบสนองความต้องการในชุมชน
สู่แผ่นดิน ใน เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง สารสนเทศท้องถิ่นกับการพัฒนา
การศึกษา วันที่ 24-25 กรกฎาคม 2546 (หน้า 103-123). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- นายิกา เดิชนันท. (2548). บุคลากรและการพัฒนาบุคลากรงานข้อมูลท้องถิ่นในห้องสมุด
มหาวิทยาลัย. *อินฟอร์เมชัน*, 2(2), 63-74.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการทรัพยากร. *ทิศทางไทย*, 1(5), 1-10.
- บุปผชาติ อุปถัมภ์รากร. (2552). โนรา: การอนุรักษ์การพัฒนาและการสืบสานศิลปการแสดง
ภาคใต้. คุยฉินพนธ์ปรัชญาคุยฉินบัณฑิต, สาขาวัฒนธรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประกอบ ใจมั่น. (2547). การพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ. คุยฉินพนธ์รัฐศาสตรคุยฉินบัณฑิต, สาขาอุดมศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเวศ วะสี. (2534). การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- พรชัย ปรีชาปัญญา และวารินทร์ จิระสุขทวีกุล. (2545). ภูมิปัญญากะเหรี่ยงเกี่ยวกับความยั่งยืน
ระบบนิเวศป่าไม้ต้นน้ำและวนเกษตร. *วารสารโครงการหลวง*, 6(4), 19-26.
- พรทิพย์ ศิริสมบุญเวช. (2541). บทบาทของครูภาษาไทยในการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญา
ท้องถิ่น. *วารสารครูศาสตร์*, 26(2), 29-38.
- พระครูใบฎีกาบัวสรวง กิตฺติขโม (จันทศักดิ์). (2544). บทบาทของพระสงฆ์กับการอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน: ศึกษากรณี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาไทยคดีศึกษา (กลุ่มมนุษยศาสตร์),
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระครูวินัยธรประจักษ์ จกฺกขมฺโม. (2545). พระพุทธศาสนากับภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ:
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พวา พันธุ์เมฆา. (2535). สารนิเทศกับการศึกษาค้นคว้า. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2527). บทบาทของมหาวิทยาลัยในการสร้างเสริมวัฒนธรรมไทย. *คุรุปริทัศน์*,
9(6), 18-29.

- ภควัต ศรีสำราญ. (2547). บทบาทของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในการอนุรักษ์และให้บริการสารสนเทศเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภูมิปัญญา. (2553). วันที่สืบค้นข้อมูล 2 มีนาคม 2553, เข้าถึงได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>.
- แม่นมาศ ขวลิต. (2532). สารนิเทศและสารนิเทศศาสตร์ ใน เอกสารการสอนของวิชาสารนิเทศเบื้องต้น เล่ม 1 หน่วย 1-7 (หน้า 62-84). นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยศ สันตสมบัติ. (2542). ภูมิปัญญาท้องถิ่น: ศูนย์ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนะ บัวสนธิ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในภาคกลางตอนบน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). การนำภูมิปัญญาไทยเข้าสู่ระบบสู่การศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- รุจยา อาภากร, ม.ร.ว. (2536). แนวทางการดำเนินงานสร้างฐานข้อมูลท้องถิ่น ใน รายงานการสัมมนาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานสร้างฐานข้อมูลท้องถิ่น คณะทำงานสร้างฐานข้อมูลท้องถิ่นช่วยงานห้องสมุด มหาวิทยาลัยสวนภูมิภาค 27-28 พฤษภาคม 2536 (หน้า 15-27). เชียงใหม่: สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- เรือนแก้ว ภัทธานุประวัติ. (2544). บทบาทของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับการพัฒนาวัฒนธรรมไทย. วารสารวิชาการ APHEIT JOURNAL, 8(1), 10-12.
- วันทนา กิตติศรีวรพันธุ์. (2553). เอกสารเค้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบจำลองการอนุรักษ์เอกสารโบราณด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นมาตรฐานสำหรับความร่วมมือในเครือข่ายขององค์กรในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. ม.ป.ท. (เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์)
- วิชัย ต้นศิริ. (2536). เครือข่ายการเรียนรู้กับการศึกษาตลอดชีวิต. การศึกษาแห่งชาติ, 27(4), 5.
- วิมลลักษณ์ ชูชาติ. (2543). ภูมิปัญญาไทยและการศึกษาไทย. วารสารห้องสมุด, 44(3), 31.

- สมพร พุทธาพิทักษ์ผล และคณะ. (2553). รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการสารสนเทศจากภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านนันทบุรีศึกษาเพื่อส่งเสริมบริการห้องสมุดสู่ชุมชน. นนทบุรี: สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2534). ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). แนวทางส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- _____. (2544). ครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ 1 ภาคกลางและภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: สกศ.
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ. (2546). การสังเคราะห์ผลการวิจัยการศึกษาแนวทางการยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหาร สมุนไพร และหัตถกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำเนียง สร้อยนาคพงษ์. (2535). การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียน. สารพัฒนาหลักสูตร, 110, 25-26.
- สินีนานู สมบูรณ์เอนก. (2542). ข้อมูลท้องถิ่นกับทางเลือกใหม่ของห้องสมุด. วิทยบริการ, 10(3), 52-62.
- สุจริต บัวพิมพ์. (2545). ปัจจัยพื้นฐาน: บทบาทต่อศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาพื้นถิ่นในภาคตะวันออก. วารสารวัฒนธรรมไทย, 39(2), 27-32.
- สุคราตัน ชาญเลขา. (2545). รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม. คุษณินิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์. (2530). การใช้บริการห้องสมุดและการเขียนรายงานการค้นคว้า (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. (2545). บทบาทของสถานศึกษากับภูมิปัญญาไทย. วารสารห้องสมุด, 44(3), 34-36.

- สุนันทา แชมเพชร. (2547). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพสำหรับครูประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรินทร์ จินตย์ชีวี. (2545). ภูมิปัญญากรุงเก่ากับสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. วารสารราชภัฏ
กรุงเก่า, 8(15), 42-52.
- สายสุณี คชเสนี. (2521). ห้องสมุดมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสน่ห์ จามริก. (2539). การแสวงหาภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา. วารสารชุมชนพัฒนา, 1(2), 6-7.
- เสรี พงศ์พิศ. (2529). คีนสุราษฎร์. กรุงเทพฯ: เทียนวรรณ.
- เสาวภา พรศิริพงษ์ และพรทิพย์ พลสามารถ. (2538). บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาต่อ
การบำรุงรักษาส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมไทย. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 5(2),
113.
- แสงเดือน เนื่องพีช. (2550). การพัฒนาห้องสมุดเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ความร่วมมือระหว่างห้องสมุดโรงเรียนและชุมชนตำบลแม่ป่าน อำเภอคลอง จังหวัดแพร่.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อเนก นาคะบุตร. (2536). ข่าวสารข้อมูลกับความยั่งยืนของการพัฒนา: ในคนกับดิน น้ำ ป่า
จุดเปลี่ยนแห่งความคิด. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- อังกูล สมคะเนย์. (2535). สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อัมพร นามเหลา. (2542). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา สารนิเทศเพื่อการศึกษาขั้นคว่ำ.
นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. (2544). มติชุมชน: วิธีคิดท้องถิ่นว่าด้วย สิทธิ อำนาจ และการจัดการ
ทรัพยากร. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2540). ภูมิปัญญาชาวบ้าน 4 ภูมิภาค: วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของ
ชาวบ้านไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- Ambrose, T & Paine, C. (1993). Museum education services: within/ outside the museum
In *Museum Basics* (pp. 36-44). London: University of New Mexico's Art Education
Gallery.
- Gboyaga, B. (1997). Libraries and cultural heritage in Africa. *IFLA Journal*, 4(24), 228-231.
- Makepeace, C. E. (1987). Acquisition. In M. Dewe (ed.). *Local Studies Collections: A
Manual*, 1, 181-210.
- Martin, R. A. & Olson, C. (2005). *The Collection of Palm-leaf Manuscripts at Northern Illinois
University Libraries*. Retrieved April 3, 2013, from H.W.Wilson.
- Monroe, M. E. (1980). *The Cultural Role of the Public Library, 1920-1980 and Its Impact on
Library Education*. Retrieved December 23, 2002, from <http://medline.lib.buu.ac.th>
- Texfi, C. (1992). Design of a computer information system for the Algerian National
Archives. *Dissertation Abstracts International*, 52(12), 4128-A.